

Като стоеше посредъ священното Евангеліе, са испъ предварително молебный за засѣданіето споредъ слѣдующійтъ начинъ: Като благослови вселенскійатъ Патріархъ облеченъ съ мантиа, епитрахиль, омофоръ, и съ пастырскій жезлъ са испъ трисвятый, са испѣха и тропаритъ: *Благословенъ еси Христе боже нашъ Егда снишедъ языки Вся подаваетъ духъ святыи Память праведнаго съ похвалами ... Яко пленниихъ свободитель ... Зѣло возвеселила еси православныя... Слава Препрославленъ еси Христе боже нашъ ... И нынѣ: Царю небесный ...* „ и са испѣха Апостола отъ дѣянія (Глава 20 зач. 16) *“ Во дни оны, суди Павелъ мимо ити Ефесъ и прочая „* и Евангеліето отъ Іоанна (Глава 6 зач. 5) *“ Во время оно воздвиже оги свои Исусъ* и като са испъ *“ Видѣхомъ свѣтъ истинный ...* са провозгласи отъ діакона ектенія *“ Помилуй нашъ боже* „ послѣ бы отпусть.

Слѣдователно бы засѣданіе на редъ и са подписаха сичкы въ книгата на присѣтствіето именно всякой редомъ, освѣнъ Патріарха Іерусалимскій, който отъ минуто возбужденіе са възбрани, но съ волята му са остави мѣсто праздно въ редѣтъ на имената. Сѣднаха на своитѣ мѣста и опредѣленнытъ писари благоговѣннѣшитѣ архимандритъ Калліанкъ главный писарь священнаго всегдашнаго собора, и священнодіаконитѣ Філотъ и Атанасій. И като стояха сичкитѣ съ умиленіе, всесвѣтѣйшій вселенскій патріархъ Антимъ предсѣдательтъ на свѣтыйтъ великій Соборъ изрече *Священный Символъ вѣри*, и слѣдователно като сѣднаха сичкитѣ, вселенскійтъ Патріархъ предизрече слѣдующето слово: